

Sygn. akt

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 16 września 2013 r.

**Sąd Rejonowy w Rzeszowie, Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:**

Przewodniczący: SSR Agnieszka Kowal
po rozpoznaniu w dniu 16 września 2013 r. w Rzeszowie
na posiedzeniu niejawnym
sprawy z powództwa Z C
przeciwko Sądowi Rejonowemu w R
o różnicę wynagrodzenia
postanawia:

na skutek zarządzenia Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z dnia 9 września 2013 r.
zobowiązującego do usunięcia braków formalnych pytania prawnego Sądu Rejonowego
w Rzeszowie Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 24 czerwca 2013 r.

postanowił:

1. odnośnie wyjaśnienia czy przedmiotem zaskarżenia jest art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 22 stycznia 2010 r. – Ustawa budżetowa na rok 2010 (Dz. U. z 2010r., nr 19, poz. 102) czy też art. 15 ust. 1 pkt 3 tej ustawy, jak to wynika z treści uzasadnienia pytania prawnego

- zmodyfikować pytanie prawne wraz z uzasadnieniem, w ten sposób, że w miejsce przywołanego błędnie art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 22 stycznia 2010 r. – Ustawa budżetowa na rok 2010 (Dz. U. z 2010r., nr 19, poz. 102) wskazać art. 15 ust. 1 pkt 3 tej ustawy jako podlegający badaniu pod względem konstytucyjności.

2. odnośnie uzasadnienia postawionego zarzutu niezgodności kwestionowanych w pytaniu przepisów z art. 64 ust. 1 i 2 Konstytucji, z powołaniem dowodów na jego poparcie

- przywołać wywód prawny przeprowadzony w punkcie 2 uzasadnienia pytania prawnego z dnia 24 czerwca 2013 r., zatytułowanym „Zagadnienie Konstytucyjne”, w szczególności do akapitu zaczynającego się od słów „Jak wielokrotnie podkreślał Trybunał Konstytucyjny ...”. jak stanowiący punkt wyjścia do rozważań nad zgodnością zaskarżonych przepisów z art. 2 Konstytucji jak również z art. 64 ust. 1 i 2 Konstytucji.

Ponadto wyjaśnić, iż zgodnie z art. 64 ust. 1 i 2 Konstytucji każdy ma prawo do własności, innych praw majątkowych oraz prawo do dziedziczenia. Własność, inne prawa majątkowe oraz prawo do dziedziczenia podlegają równej dla wszystkich ochronie prawnej. Otwarta formuła tego przepisu wskazuje, iż ustrojodawca objął konstytucyjną gwarancją szeroki katalog praw majątkowych, a więc do kategorii konstytucyjnego prawa majątkowego podlegającego ochronie należy zaliczyć również prawo do wynagrodzenia. Zauważyć należy, iż ochrona praw majątkowych polega nie tylko na zapobieganiu i eliminowaniu działań faktycznych, uniemożliwiających uprawnionym korzystanie z przysługujących praw lecz także na takim ukształtowaniu ich treści, które ograniczałoby niebezpieczeństwo jednostronnego niweczenia ich ekonomicznej istoty. Obowiązek zapewnienia równej ochrony praw majątkowych nie ma jednak charakteru bezwzględnego – pracodawca może zróżnicować zakres lub środki ochrony, ale działanie takie musi mieć racjonalne uzasadnienie, być proporcjonalne i znajdować oparcie w innych konstytucyjnie chronionych wartościach. Ocena spełnienia konstytucyjnych wymogów ograniczenia praw i wolności powinna odpowiedzieć na pytania, czy: po pierwsze, wprowadzona regulacja wywoła zamierzone skutki, po wtóre, jest niezbędną dla ochrony interesu publicznego, i po trzecie czy jej efekty są proporcjonalne do ciężarów nałożonych na obywateli. Tym bardziej, iż żadne z praw majątkowych, ani tym bardziej żadna ekspektatywa tych praw nie ma charakteru absolutnego i dopuszczalne jest ich ograniczanie przez ustawodawcę, przy czym każde takie ograniczenie ma podlegać weryfikacji według kryterium wartości konstytucyjnych je uzasadniających.

Niesporne jest, że w latach 2010 – 2012 powódka nie otrzymała wzrostu wynagrodzenia w oparciu o średnioroczny wskaźnik wzrostu wynagrodzenia. Przepisy,

o których była mowa u uzasadnieniu pytania prawnego, a w szczególności 14a ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. z 2011 r., nr 109, poz. 639 j.t.) i art. 2 ust. 4 i 6 ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2011 r. Nr 79, poz. 431 z późn. zm.) wskazują na prawo pracownika sądu do corocznego wzrostu jego wynagrodzenia. Zestawienie norm określających zasady tej waloryzacji wskazuje, iż od 2010 r. brak jest regulacji gwarantujących wzrost wynagrodzenia, a ustawodawca w art. 15 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 22 stycznia 2010 r. – Ustawa budżetowa na rok 2010 (Dz. U. z 2010r., nr 19, poz. 102), art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 stycznia 2011 r. – Ustawa budżetowa na rok 2011 (Dz. U. z 2011r., nr 29, poz. 150) w zw. z art. 44 ust. 1 ustawy z dnia 26 listopada 2010 r. o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej (Dz. U. z 2010 r., nr 238, poz. 1578 ze zm.), art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 2 marca 2012 r. – Ustawa budżetowa na rok 2012 (Dz. U. z 2012 r., poz. 273) w związku z art. 24 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 22 grudnia 2011 r. o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej (Dz. U. z 2011 r., nr 291, poz. 1707 ze zm.) dopuścił się naruszenia zasady ochrony praw słuszenie nabytych. Zaznaczyć należy, iż waloryzacja nie jest w tym przypadku utożsamiana z podwyżką ale służy zachowaniu stałej wartości ekonomicznej przyznanych świadczeń pieniężnych. Pozbawienie zaś ww. regulacjami pracowników prawa do waloryzacji świadczeń ze stosunku pracy nosi znamiona arbitralnego naruszenia słuszenie nabytych praw podmiotowych. Dlatego też, w ocenie Sądu pytającego, zapisy w ustawach budżetowych które utrzymują wynagrodzenie pracowników sądowych na dotychczasowym poziomie są sprzeczne z art. 64 ust. 1 i 2 Konstytucji. Okoliczności sprawy nie pozwalają bowiem na przyjęcie, iż istniały przesłanki do obniżenia gwarancji ochrony własności. Należy pamiętać, iż pozbawienie wzrostu wynagrodzenia nie było sytuacją jednorazową ale stałą praktyką prawodawcy, która wbrew obowiązkowi nie zapewniała należytej ochrony praw obywateli w zakresie prawa własności. Powyższe także uzasadnia stwierdzenie, iż ww. przepisy ustaw budżetowych pozostają w sprzeczności z treścią art. 64 ust. 1 i 2 Konstytucji.

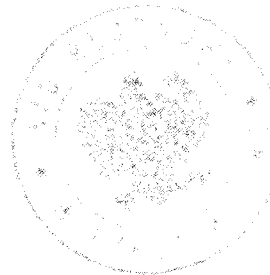
3. wskazanie, w jakim zakresie odpowiedź na pytanie może mieć wpływ na rozstrzygnięcie sprawy toczącej się przed sądem, w związku z którą pytanie zostało postawione

- wskazać, iż uznanie konstytucyjności tych przepisów przesądza o oddaleniu powództwa. Z kolei stwierdzenie niekonstytucyjności wzmiankowanych regulacji – w zależności od tego, z którym wzorcem konstytucyjnym zostanie stwierdzona niezgodność - albo jednoznaczne

odrzucenie możliwości ukształtowania wynagrodzenia powódki za lata 2010 – 2012 albo dokonanie przez sąd orzekający samodzielnej oceny powyższej kwestii.

4. odnośnie nadesłania 2 poświadczonych odpisów postanowienia z dnia 24 czerwca 2013 r., sygn. akt _____, zawierającego pytanie prawne.

- przesłać ww. odpisy.

12.07.2013 10:00
Za zgodność - Sekretarz